

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2023. gada 16. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2001/23/EK – 1. panta 1. punkts – Darbinieku tiesību aizsardzība uzņēmumu, uzņēmējiesabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējiesabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā – Notāra prakses vietas īpašumtiesību pāreja – Darbinieku atlaišanas spēkā neesamības vai prettiesiskuma konstatēšana – Darba stāža noteikšana atlīdzinājuma aprēķinam – Šīs direktīvas piemērojamība – Nosacījumi

Apvienotajās lietās no C-583/21 līdz C-586/21

par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid* (Madrīdes Darba un sociālo lietu tiesa Nr. 1, Spānija) iesniegusi ar 2021. gada 30. jūlija lēmumiem un kas Tiesā reģistrēti 2021. gada 20. septembrī, tiesvedībās

NC (C-583/21),

JD (C-584/21),

TA (C-585/21),

FZ (C-586/21)

pret

BA,

DA,

DV,

CG,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Likurgs [*C. Lycourgos*], O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], S. Rodins [*S. Rodin*] (referents) un L. S. Rosi [*L. S. Rossi*],

ģenerālvokāts: Dž. Pitrucella [*G. Pitruzzella*],

* Tiesvedības valoda – spāņu.

sekretāre: L. Karasko Marko [*L. Carrasco Marco*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2022. gada 9. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

- DA, CG, DV, BA vārdā – *C. Martínez Cebrián, abogado*,
- NC, JD, TA un FZ vārdā – *F. Mancera Martínez* un *S. L. Moya Mata, abogados*,
- Spānijas valdības vārdā – *A. Gavela Llopis* un *J. Rodríguez de la Rúa Puig*, pārstāvji,
- Vācijas valdības vārdā – *J. Möller* un *M. Hellmann*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *B.-R. Killmann*, kā arī *S. Pardo Quintillán*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2023. gada 25. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 1. panta 1. punktu Padomes Direktīvā 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV 2001, L 82, 16. lpp.).
- 2 Šie lūgumi ir iesniegti tiesvedībā NC, JD, TA un FZ (turpmāk tekstā kopā – “NC u.c.”) prasībās pret notāriem BA, DA, DV un CG par šo notāru secīgi nodarbināto darbinieku atlaišanas atzīšanu par spēkā neesošu vai prettiesisku.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2001/23

- 3 Direktīvas 2001/23 3. apsvērumā ir teikts:

“Ir jāparedz darbinieku aizsardzība darba devēja maiņas gadījumā, jo īpaši jānodrošina darbinieku tiesību aizsardzība.”

- 4 Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkts noteic:

“a) Šī direktīva attiecas uz jebkuru uzņēmuma, uzņēmēj sabiedrības vai uzņēmuma vai uzņēmēj sabiedrības daļas īpašumtiesību pāreju citam darba devējam īpašumtiesību nodošanas vai uzņēmumu apvienošanas dēļ;

- b) Saskaņā ar a) apakšpunktu un citiem šā panta noteikumiem, īpašumtiesību nodošana šīs direktīvas nozīmē notiek tad, ja pāriet īpašumtiesības uz ekonomisku vienību, kas saglabā savu identitāti, paredzot organizētu resursu sagrupēšanu ar mērķi turpināt saimniecisko darbību neatkarīgi no tā, vai tā ir pamata vai palīgdarbība;
- c) Šī direktīva attiecas uz privātiem un valsts uzņēmumiem, kas iesaistīti saimnieciskā darbībā, neatkarīgi no tā, vai tie darbojas nolūkā gūt peļņu. Valsts pārvaldes iestāžu veikta administratīva pārkārtošana vai administratīvo funkciju pārdale starp valsts pārvaldes iestādēm nav īpašumtiesību pāreja šīs direktīvas nozīmē.”

5 Šīs direktīvas 3. panta 1. punkts noteic:

“Īpašumtiesības nododotās personas tiesības un pienākumi, kas izriet no darba līguma vai darba attiecībām, kas pastāv īpašumtiesību pārejas dienā, sakarā ar īpašumtiesību nodošanu pāriet īpašumtiesību saņēmējam.

Dalībvalstis var noteikt, ka persona, kas nodod īpašumtiesības un īpašumtiesību saņēmējs pēc to nodošanas dienas ir solidāri atbildīgi par pienākumiem, kuri ir izrietējuši no darba līguma vai darba attiecībām, kas pastāv īpašumtiesību pārejas dienā.”

6 Minētās direktīvas 4. panta formulējums ir šāds:

“1. Uzņēmuma, uzņēmējsabiedrības vai uzņēmuma vai uzņēmējsabiedrības daļas īpašumtiesību nodošana pati par sevi nevar būt par pamatu atlaišanai, ko veic persona, kura nodod īpašumtiesības, vai īpašumtiesību saņēmējs. Šis noteikums nekavē [neliedz] atlaišanu, ko izraisa darbaspēka izmaiņas ekonomisku, tehnisku vai organizatorisku iemeslu dēļ.

[..]

2. Ja darba līgums vai darba attiecības ir izbeigtas tāpēc, ka īpašumtiesību pāreja saistās ar būtiskām darba apstākļu izmaiņām, kas kaitē darbinieku veselībai, tad darba devējs ir atbildīgs par darba līguma vai darba attiecību izbeigšanu.”

Regula (ES) Nr. 650/2012

7 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 650/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi (OV 2012, L 201, 107. lpp.) 3. panta 2. punkts noteic:

“Šajā regulā ar jēdzienu “tiesa” saprot jebkuru tiesu iestādi un visas citas iestādes, un tiesību speciālistus, kuru kompetencē ir mantošanas lietas un kas pilda tiesu funkcijas vai rīkojas saskaņā ar tiesu iestādes deleģētām pilnvarām, vai rīkojas tiesu iestādes uzraudzībā, – ar noteikumu, ka šādas citas iestādes un tiesību speciālisti garantē objektivitāti un pušu tiesības tikt uzklautām un ka to lēmumus saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tie darbojas:

a) var pārsūdzēt vai pārskatīt tiesu iestādē; un

b) tiem ir līdzīgs spēks un juridiskās sekas kā tiesu iestāžu pieņemtiem nolēmumiem tādā pašā lietā.

[..]”

8 Šīs regulas 62. pants noteic:

“1. Ar šo regulu tiek izveidota Eiropas mantošanas apliecība (turpmāk “apliecība”), ko izdod izmantošanai citā dalībvalstī un kam ir 69. pantā uzskaitītās sekas.

2. Apliecības izmantošana nav obligāta.

3. Apliecība neaizstāj dalībvalstīs līdzīgam nolūkam izmantotus iekšējus dokumentus. Tomēr no brīža, kad apliecība ir izdota izmantošanai citā dalībvalstī, tai ir 69. pantā uzskaitītās sekas arī tajā dalībvalstī, kuras iestādes to ir izdevušas saskaņā ar šo nodaļu.”

9 Minētās regulas 64. pants noteic:

“Apliecību izdod dalībvalstī, kuras tiesām ir jurisdikcija saskaņā ar 4. pantu, 7. pantu, 10. pantu vai 11. pantu. Izdevējietāde ir:

a) tiesa, kā definēts 3. panta 2. punktā; vai

b) cita iestāde, kuras kompetencē saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir nodarboties ar mantojuma lietām.”

10 Šīs pašas regulas 67. panta 1. punkts noteic:

“Izdevējietāde saskaņā ar šajā nodaļā izklāstīto procedūru nekavējoties izdod apliecību, kad saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem vai saskaņā ar jebkādiem citiem tiesību aktiem, ko piemēro konkrētiem apstākļiem, ir konstatēti apliecināmie apstākļi. [..]

Izdevējietāde neizdod apliecību, jo īpaši, ja:

a) apliecināmie apstākļi tiek apstrīdēti; vai

b) apliecība neatbilstu nolējumam, kas attiecas uz tiem pašiem apstākļiem.”

Spānijas tiesības

11 1862. gada 28. maija *Ley Orgánica del Notariado* (Konstitutīvais likums par notariātu) (1862. gada 29. maija *Gaceta de Madrid* Nr. 149, 1. lpp.) 1. pantā notārs ir definēts kā “valsts amatpersona, kurai saskaņā ar tiesību aktiem ir tiesības apliecināt līgumus un citus ārpustiesas aktus”, un piebilsts, ka “visā Karalistē ir tikai viens šo amatpersonu veids”.

12 Notāriem ir obligāti jābūt apdrošinātiem *Régimen Especial de la Seguridad Social de los Trabajadores por Cuenta Propia o Autónomos* (Pašnodarbināto personu sociālā nodrošinājuma īpašā shēma jeb “*RETA*”), un tie vienlaikus ir gan valsts amatpersonas, gan darba devēji saviem darbiniekiem, ar kuriem viņus saista brīvi noslēgti darba līgumi, kuriem pilnībā ir piemērojami gan Spānijas vispārīgais darba tiesiskais regulējums, gan Savienības tiesiskais regulējums darba tiesību jomā.

- 13 Saskaņā ar 2015. gada 23. oktobra *Real Decreto Legislativo 2/2015, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores* (Karaļa legislatīvais dekrēts 2/2015, ar ko apstiprina Darba likuma pārstrādāto redakciju) (2015. gada 24. oktobra *BOE* Nr. 255, 100224. lpp.) (turpmāk tekstā – “Karaļa legislatīvais dekrēts 2/2015”), vispārīgajiem noteikumiem notāri slēdz koplīgumus, kas līdz 2010. gadam bija vietēja mēroga un pēc tam – valsts mēroga.
- 14 Karaļa legislatīvā dekrēta 2/2015 44. panta 1. un 2. punkts noteic:
- “1. “Uzņēmuma, darba centra vai šā uzņēmuma autonomas ražotnes īpašnieka maiņa pati par sevi nav pamats darba tiesisko attiecību izbeigšanai; jaunajam darba devējam ir jāpārņem iepriekšējā darba devēja tiesības un pienākumi, kas izriet no darba līguma un sociālā nodrošinājuma, tostarp saistības attiecībā uz pensijām, ievērojot piemērojamajā speciālajā tiesiskajā regulējumā noteiktos nosacījumus, un vispārīgi – visas tās papildu sociālās aizsardzības saistības, kas bija īpašumtiesības nododošajai personai.
2. Uzņēmuma īpašumtiesību pāreja šā panta izpratnē notiek, ja pāriet īpašumtiesības uz savu identitāti saglabājošu ekonomisku vienību, ar kuru saprotams līdzekļu kopums, kas izveidots ar mērķi veikt saimniecisko darbību neatkarīgi no tā, vai tā ir pamatdarbība vai palīgdarbība.”

Pamatlietas un prejudiciālais jautājums

- 15 NC u.c. bija strādājuši kādā notāra prakses vietā Madridē (Spānija) pie dažādiem šīs prakses vietas notāra amata vietas aizpildītājiem. 2019. gada 30. septembrī notārs DV, kas šīs prakses vietas notāra amata vietu bija aizpildījis kopš 2015. gada 31. janvāra, piedāvāja NC u.c. izvēlēties vai nu turpināt strādāt kopā ar viņu viņa jaunajā prakses vietā kādā citā pilsētā, vai izbeigt viņu darba līgumus. NC u.c. izvēlējās otro iespēju un saņēma atlīdzinājumu par atlaišanu ar nepārvaramas varas apstākļiem saistītu ekonomisku apsvērumu dēļ.
- 16 2020. gada 29. janvārī BA tika iecelts par šīs prakses vietas notāra amata aizpildītāju. Viņš pārņēma gan darbiniekus, kurus bija nodarbinājis šo amata vietu agrāk aizpildījušais notārs, gan to pašu materiāltechnisko aprīkojumu un turpināja veikt notāra darbību tajā pašā prakses vietā, kur tiek glabāts notariālo grāmatu un lietu kopums, kas valsts tiesiskajā regulējumā ir definēts kā kopums, kas ietver publiskus aktus un citus dokumentus, kuri tajā tiek iekļauti katru gadu. 2020. gada 11. februārī BA ar NC u.c. noslēdza darba līgumus ar pārbaudes laiku uz 6 mēnešiem.
- 17 2020. gada 15. martā *Ministerio de Justicia* (Tieslietu ministrija, Spānija) *Dirección General de Seguridad Jurídica y Fe Pública* (Tiesiskās drošības un publiskās ticamības ģenerāldirekcija) Covid-19 pandēmijas dēļ pieņēma lēmumu, kas noteica, ka jāveic tikai neatliekamās darbības, notāru prakses vietās jāīsteno iestāžu ieteiktie distancēšanās pasākumi un jāparedz darbinieku darbs maiņās. Nākamajā dienā NC, TA un JD ieradās notāra prakses vietā un lūdza BA īstenot iepriekš minētos pasākumus. BA atteicās to darīt un tajā pašā dienā nosūtīja NC un TA, kā arī 2020. gada 2. aprīlī – JD vēstules par atlaišanu, kurās norādīts, ka viņi nav izturējuši pārbaudes laiku.
- 18 NC u.c. vērsās iesniedzējtiesā – *Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid* (Madrīdes Darba un sociālo lietu tiesa Nr. 1, Spānija), lūdzot viņu atlaišanu atzīt par spēkā neesošu vai prettiesisku un to, lai viņu darba stāžs tiktu aprēķināts no dienas, kad viņi sākuši strādāt tā notāra prakses vietā, kurš

BA ieņemtajās telpās bija strādājis pirms BA. BA iebilda pret viņu prasījumiem un uzskata, ka viņu darba stāžs sākoties no 2020. gada 11. februāra, kas ir diena, kad tika noslēgti viņa līgumi ar NC u.c.

- 19 Iesniedzējtiesa uzskata, ka līdz pat NC u.c. atlaišanai 2020. gadā viņi ir bijuši nepārtraukti nodarbināti pie vienās un tajās pašās telpās Madridē secīgi praktizējušajiem atbildētājiem pamatlietā.
- 20 Spānijas notāri ir valsts amatpersonas, kuras amatā ieceļ pēc tam, kad tie ir sekmīgi nokārtojuši valsts mēroga konkursu, ko periodiski rīko Tieslietu ministrijas Tiesiskās drošības un publiskās ticamības ģenerāldirekcija. Šo konkursu reglamentē speciāls vispārējs tiesiskais regulējums, un pēdējais zināmais paziņojums par konkursu bija paredzēts, lai aizpildītu vakantās amata vietas sakarā ar pensionēšanos, pārceļšanos, atvaļinājumu, nāvi vai amata vietas neaizpildīšanu iepriekšējā konkursa iznākumā.
- 21 Kad notārs izbeidz savu darbību pārceļšanos vai pensionēšanās dēļ, jaunajam viņu aizstājošajam notāram, kurš var izvēlēties palikt vai nepalikt tajās pašās telpās, 25 gadus jāglabā sava priekšgājēja arhīvi un pēc ieinteresēto personu lūguma jāizsniedz šā priekšgājēja noformēto aktu kopijas un izraksti; turklāt ir ierasts, bet ne obligāti, ka jaunais amata vietas aizpildītājs saglabā visu cilvēkresursu un materiāltehniskā aprīkojuma kopumu, kas izveidots notariālo darbību publiskās funkcijas mērķim. Tas, kas notiek ar darbiniekiem atlaišanas gadījumā, nav reglamentēts nevienā konkrētā tiesību normā, nedz koplīguma noteikumā, izņemot gadījumus, kad notārs tiek pārcelts darbā citā vietā vai izmanto atvaļinājumu personisku iemeslu dēļ.
- 22 Iesniedzējtiesa norāda, ka 2010. gada 23. jūlija spriedumā *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa, Spānija) ir atzinusi, ka notāra darbībai piemērošā valsts amatpersonas statusa juridiskā iedaba “neliedz viņam būt par darba devēju, ja vien ir izpildītas [Karaļa leģislatīvajā dekrētā 2/2015] noteiktās prasības, un tāpēc viņam ir jāievēro darba devējam darba tiesību aktos noteiktie pienākumi”, tomēr precizējot, ka “notāram nepieder cilvēkresursu un materiāltehniskā aprīkojuma kopums, kura dēļ prakses vietas – kurā viņš bija veicis attiecīgo valsts amatpersonas darbu – pārņemšanas gadījumā var rasties uzņēmējdarbības pēctecība, tāpēc, ka par viņa secīgu iecelšanu amata vietās un no tā izrietošo pārceļšanu lem j valdība; turklāt, ieceļot notāru konkrētā amata vietā, viņš kļūst nevis par šīs amata vietas organizatoriskā kopuma īpašnieku, bet vienīgi par tās notariālo grāmatu un lietu kopuma glabātāju un gluži vienkārši par šajā prakses vietā īstenotās valsts amatpersonas funkcijas – kas gan nenozīmē civildienestu šaurā nozīmē – izpildes iemiesotāju un vadītāju”.
- 23 Šādos apstākļos *Juzgado de lo Social nº 1 de Madrid* (Madrides Darba un sociālo lietu tiesa Nr. 1) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [Direktīvas 2001/23] 1. panta 1. punkta a) apakšpunkts un līdz ar to šīs direktīvas regulējums ir piemērojams gadījumam, kad notāra prakses vietas notāra amata vietas aizpildītājs – kas ir valsts amatpersona, taču ar saviem darbiniekiem ir privātās darba tiesiskajās attiecībās, kuras reglamentē vispārējais darba tiesiskais regulējums un nozares darba koplīgums, – amata vietā nomaina šajā prakses vietā agrāk strādājušo un darbību izbeigušo notāru, pārņemot viņa notariālo grāmatu un lietu kopumu un turpinot praktizēt tajā pašā prakses vietā ar to pašu materiāltehnisko aprīkojumu, kā arī pārņemot darbiniekus, kas bija darba tiesiskajās attiecībās ar šajā amata vietā agrāk strādājušo notāru?”

Par prejudiciālo jautājumu

Par pieņemamību

- 24 BA un Spānijas valdība apgalvo, ka prejudiciālais jautājums esot nepieņemams tāpēc, ka četrus mēnešus pirms prasītāju darba attiecību nodibināšanas ar BA viņu darba tiesiskās attiecības ar DV – kas tajās pašās telpās bija praktizējis pirms BA – bija izbeigtas, pretī saņemot atlīdzinājumu. Tādējādi tiesības un pienākumi, kas DV izrietēja no darba līgumiem, kuri bija noslēgti ar NC u.c., notāra prakses vietas īpašumtiesību pārejas dienā vairs neesot pastāvējuši un katrā ziņā NC u.c. esot ticis izmaksāts atlīdzinājums.
- 25 Jāatgādina, ka uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju – kurus valsts tiesa ir uzdevusi pašas noteiktā tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu kontekstā, kura pareizība Tiesai nav jāpārbauda – attiecas nozīmīguma prezumpcija. Atteikties lemt par valsts tiesas iesniegto lūgumu Tiesa var tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas apstākļiem vai tās priekšmetu, ja problēma ir hipotētiska vai arī ja Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2023. gada 17. maijs, BK un ZhP (Daļēja tiesvedības apturēšana pamatlietā), C-176/22, EU:C:2023:416, 19. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 26 Šajā ziņā jāteic, ka no Direktīvas 2001/23 3. panta 1. punkta izriet, ka īpašumtiesību nodošanas dēļ īpašumtiesību saņēmējam pāriet tikai īpašumtiesības nododošās personas tās tiesības un tie pienākumi, kas izriet no darba līguma vai darba attiecībām, kas pastāv īpašumtiesību pārejas dienā. Turklāt saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru šis direktīvas mērķis nav uzlabot darba samaksas nosacījumus vai citus darba apstākļus uzņēmuma īpašumtiesību pārejas gadījumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 26. marts, *ISS Facility Services*, C-344/18, EU:C:2020:239, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 27 No lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu patiešām izriet, ka pēc DV pārcelšanās uz jaunu prakses vietu NC u.c. 2019. gada 30. septembrī izbeidza savus darba līgumus un 2020. gada 11. februārī parakstīja savus līgumus ar BA, kurš tika iecelts par šīs notāra prakses vietas – kura agrāk bija strādājis DV – notāra amata vietas aizpildītāju.
- 28 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka kopš 2004. gada 24. maija NC u.c. ir nepārtraukti strādājuši vienā un tajā pašā darba vietā pie dažādiem šajā notāra prakses vietā praktizējušajiem notāriem, ar kuriem viņi bija parastajās darba tiesiskajās attiecībās. Šajā ziņā tā piebilst, ka, piemērojot Direktīvu 2001/23, tiku saglabāts darba stāžs no brīža, kad viņi sākuši darba attiecības ar minēto prakses vietu.
- 29 Attiecībā uz Spānijas valdības argumentu, ka prejudiciālais jautājums neesot pieņemams tāpēc, ka NC u.c. jau ir saņēmuši atlīdzinājumu saistībā ar viņu darba tiesisko attiecību izbeigšanu, jākonstatē, ka šāda iespēja izriet no valsts tiesiskā regulējuma, ar kuru nav paredzēts transponēt Direktīvu 2001/23 un kurš tādējādi nav jāņem vērā, izvērtējot, vai prejudiciālais jautājums ir pieņemams. Turklāt jāprecizē, ka saskaņā ar NC u.c. tiesas sēdē apgalvoto – ko pārbaudīt ir iesniedzējtiesas ziņā – šis atlīdzinājums esot atmaksāts.
- 30 No iepriekš minētā izriet, ka nav acīmredzams, ka prejudiciālajam jautājumam par Direktīvas 2001/23 interpretāciju nebūtu nekādas saistības ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai ka problēma būtu hipotētiska šā sprieduma 25. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē. Šajos apstākļos šis jautājums ir atzīstams par pieņemamu.

Par lietas būtību

- 31 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī direktīva ir piemērojama situācijā, kurā notārs – kas ir valsts amatpersona, taču ar saviem darbiniekiem ir privātās darba tiesiskajās attiecībās – notāra prakses vietā nomaina tajā agrāk strādājušo notāru, pārņem viņa notariālo grāmatu un lietu kopumu, kā arī personālu, kuru tas bija nodarbinājis, un tajās pašās telpās ar to pašu materiāltechnisko aprīkojumu turpina veikt to pašu darbību.
- 32 Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta a) apakšpunkts noteic, ka šī direktīva attiecas uz jebkuru uzņēmuma, uzņēmēj sabiedrības vai uzņēmuma vai uzņēmēj sabiedrības daļas īpašumtiesību pāreju citam darba devējam īpašumtiesību nodošanas vai uzņēmumu apvienošanas dēļ.
- 33 Saskaņā ar šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu “īpašumtiesību nodošana” šīs direktīvas izpratnē notiek tad, ja pāriet īpašumtiesības uz ekonomisku vienību, kas saglabā savu identitāti, paredzot organizētu resursu sagrupēšanu ar mērķi turpināt saimniecisko darbību neatkarīgi no tā, vai tā ir pamata vai palīgdarbība. Tātad vienības jēdziens norāda uz organizētu personu un lietu kopumu, kas dara iespējamu saimnieciskās darbības veikšanu, lai sasniegtu noteiktu mērķi (spriedums, 2020. gada 27. februāris, *Grafe un Pohle*, C-298/18, EU:C:2020:121, 22. punkts).
- 34 Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta c) apakšpunkta pirmajā teikumā ir noteikts, ka šī direktīva attiecas uz privātiem un valsts uzņēmumiem, kas iesaistīti saimnieciskā darbībā, neatkarīgi no tā, vai tie darbojas nolūkā gūt peļņu. Turpretī šīs normas otrajā teikumā ir noteikts, ka valsts pārvaldes iestāžu veikta administratīva pārkārtošana vai administratīvo funkciju pārdale starp valsts pārvaldes iestādēm nav “īpašumtiesību pāreja” šīs direktīvas izpratnē.
- 35 Tādējādi, pirms tiek izvērtēts, vai pastāv īpašumtiesību pāreja Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta izpratnē, jānoskaidro, vai tādas darbības kā tās, kuras veic Spānijas notāri, ietilpst jēdzienā “saimnieciskā darbība” šīs direktīvas 1. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

Par “saimnieciskās darbības” esamību Direktīvas 2001/23 izpratnē

- 36 Tiesa ir precizējusi, ka jēdziens “saimnieciskā darbība” ietver visu veidu darbību, kas izpaužas kā preču vai pakalpojumu piedāvāšana attiecīgajā tirgū. Savukārt ar publiskās varas pilnvaru īstenošanu saistītās darbības principā nav kvalificējas kā “saimnieciskā darbība”, lai arī pakalpojumi, kas konkurē ar tiem, kurus piedāvā uzņēmēji, kam ir peļņas gūšanas nolūks, var būt kvalificējami kā “saimnieciskā darbība” Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 20. jūlijs, *Piscarreta Ricardo*, C-416/16, EU:C:2017:574, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 No lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka Spānijas notāri savus pakalpojumus tirgū piedāvā klientiem par atlīdzību, un šie pakalpojumi būtībā izpaužas kā līgumu un citu ārpustiesas dokumentu autentiskuma apliecināšana. Saskaņā ar tiesas sēdē Eiropas Komisijas sniegto informāciju šie notāri uzņemas ar šīs darbības veikšanu saistītos finansiālos riskus.
- 38 Šāda darbība – kā secinājumu 37. punktā būtībā norāda ģenerāladvokāts – principā ietilpst jēdzienā “saimnieciskā darbība” Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

- 39 Tomēr jāizvērtē, vai dažu citu no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izrietošo apstākļu dēļ tādas darbības kā tās, kuras veic Spānijas notāri, ir tieša un konkrēta dalība valsts varas īstenošanā un ir uzskatāmas par saistītām ar publiskās varas pilnvaru īstenošanu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2011. gada 24. maijs, Komisija/Belģija, C-47/08, EU:C:2011:334, 85. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 40 Šajā ziņā jānorāda, ka, tā kā runa ir par atkāpi no Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punktā paredzētā vispārējā noteikuma par šīs direktīvas piemērojamību, šī atkāpe jāinterpretē šauri (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 7. septembris, *KRI*, C-323/22, EU:C:2023:641, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 41 Tādējādi jānorāda, pirmkārt, ka Spānijas notāri ir valsts amatpersonas, kas pēc konkursa sekmīgas nokārtošanas tiek ieceltas amatā ar ministrijas rīkojumiem.
- 42 Tomēr tas, vai notāri īsteno valsts varas pilnvaras, jāpārbauda, ņemot vērā viņu darbības pašas par sevi, nevis viņu statusu Spānijas tiesību sistēmā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2011. gada 24. maijs, Komisija/Belģija, C-47/08, EU:C:2011:334, 116. punkts).
- 43 Otrkārt, kā tiesas sēdē apstiprināja Spānijas valdība, privātpersonas var brīvi vērsties pie notāra pēc savas izvēles. Šajā ziņā, lai gan notāru amata atbildība ir noteikta valsts tiesiskajā regulējumā, tomēr dažādu notāru sniegto pakalpojumu kvalitāte var atšķirties atkarībā tostarp no profesionālajām spējām, un tādējādi tie savu darbību veic konkurences apstākļos, kas gan nav raksturīgi valsts varas pilnvaru īstenošanai (pēc analogijas skat. spriedumu, 2011. gada 24. maijs, Komisija/Belģija, C-47/08, EU:C:2011:334, 117. punkts).
- 44 Treškārt, par Spānijas notāru veiktajām funkcijām Spānijas valdība norāda, ka, no vienas puses, šo notāru kompetencē tostarp ir apliecināt privāttiesisko aktu autentiskumu, slēgt un šķirt laulības, pasludināt laulāto atšķiršanu, kā arī pieņemt, apliecināt, atvērt un reģistrēt slēgtā aploksnē noformētus testamentus, un, no otras puses, tiem ir jāatsakās veikt savas funkcijas Spānijas tiesību aktos paredzētajās situācijās. Šajā ziņā no Spānijas valdības rakstveida apsvērumos citēto *Reglamento de la organización y régimen del notariado* (Notariāta organizācijas un darba kārtības noteikumi), kas galīgi apstiprināti ar 1944. gada 2. jūnija *Decreto por el que se aprueba con carácter definitivo el Reglamento de la organización y régimen del Notariado* (Dekrēts, ar ko galīgi apstiprina Notariāta organizācijas un darba kārtības noteikumus) (1944. gada 7. jūlija *BOE* Nr. 189, 5225. lpp.) (turpmāk tekstā – “Notariāta noteikumi”), 1. panta izriet, ka notāram kā valsts amatpersonai ir piešķirtas pilnvaras veikt notariālo apliecināšanu, ar kuru juridiski tiek apliecināts atbilstoši likumam noformēta publiskā akta dalībnieku gribas izpausmju īstums un pierādījuma spēks.
- 45 Lai arī cik svarīgas būtu šādas vispārējās interesēs veiktās darbības, Spānijas notāri – ņemot vērā, ka tie šīs darbības veic konkurences apstākļos – nav uzskatāmi par valsts pārvaldes iestādēm Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.
- 46 Ar to vien, ka notāri, atsacīdamies pildīt savus amata pienākumus, rīkojas vispārēju interešu mērķa labad, nav pietiekami, lai viņu darbību uzskatītu par tādu, kas ietilpst valsts varas pilnvaru īstenošanā. Proti, nav strīda par to, ka saistībā ar dažādām reglamentētām profesijām veiktās darbības valstu tiesību sistēmās bieži vien ietver pienākumu to veicējiem censties sasniegt šādu mērķi, taču ar šīm darbībām netiek īstenotas valsts varas pilnvaras (pēc analogijas skat. spriedumu, 2011. gada 24. maijs, Komisija/Belģija, C-47/08, EU:C:2011:334, 96. punkts).

- 47 Ceturtkārt, Spānijas Karaliste saskaņā ar Regulas Nr. 650/2012 3. panta 2. punktu ir paziņojusi Komisijai par savu izvēli noteikt, ka Spānijas notāri ir uzskatāmi par šā punkta pirmajā daļā minētajām citām iestādēm un tiesību speciālistiem, kas ietilpst jēdzienā “tiesa” minētās tiesību normas izpratnē un var izdot Eiropas mantošanas apliecības saskaņā ar šīs regulas 64. pantu.
- 48 Jāteic, ka minētā regula attiecas uz jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi, publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās, kā arī uz Eiropas mantošanas apliecības izveidi un līdz ar to neietekmē Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta c) apakšpunkta interpretāciju (pēc analogijas skat. spriedumu, 2018. gada 15. marts, Komisija/Čehijas Republika, C-575/16, EU:C:2018:186, 127. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 49 Arīdzan tas, ka kādas dalībvalsts notāri ietilpst jēdzienā “tiesa” Regulas Nr. 650/2012 3. panta 2. punkta izpratnē, vēl nenozīmē, ka tie īsteno valsts varas pilnvaras. Atbilstoši šajā tiesību normā paredzētajiem nosacījumiem jēdziens “tiesa” ietver ne tikai iestādi vai tiesību speciālistu, kuru kompetencē ir mantošanas lietas un kas pilda tiesu funkcijas vai rīkojas saskaņā ar tiesu iestādes deleģētām pilnvarām, bet arī tādu iestādi vai tiesību speciālistu, kas rīkojas vienīgi tiesu iestādes uzraudzībā.
- 50 Šādu pilnvaru īstenošanai nav pielīdzināma arīdzan Spānijas notāru kompetence saskaņā ar Regulas Nr. 650/2012 64. pantu izdot Eiropas mantošanas apliecības. Pirmkārt, no šīs regulas 62. panta izriet, ka šo apliecību izmantošana nav obligāta, un, otrkārt, no minētās regulas 67. panta 1. punkta a) apakšpunkta izriet, ka minētās apliecības nevar tikt izdotas, ja apliecināmie apstākļi tiek apstrīdēti.
- 51 Šajos apstākļos – kurus gan jāpārbauda iesniedzējtiesai – ir redzams, ka Spānijas notāri veic saimniecisku darbību Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

Jēdziens “īpašumtiesību pāreja” Direktīvas 2001/23 izpratnē

- 52 Visupirms jāatgādina, ka Direktīvas 2001/23 mērķis ir nodrošināt pastāvošo darba tiesisko attiecību turpinātību ekonomiskas vienības ietvaros neatkarīgi no īpašnieka maiņas. Izšķirošais kritērijs, lai konstatētu “īpašumtiesību pārejas” esamību šīs direktīvas izpratnē, ir tas, vai attiecīgā vienība saglabā savu identitāti; un par to liecina tostarp darbības faktiskā turpināšana vai pārņemšana (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 16. februāris, *Strong Charon*, C-675/21, EU:C:2023:108, 37. un 38. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 53 Šajā lietā BA – pēc tam, kad valsts viņu bija iecēlusi par notāra amata vietas aizpildītāju konkrētu ģeogrāfisko apgabalu aptverošā notāra prakses vietā, kurā agrāk bija praktizējis DV – nodarbināja daļu personāla, pārņēma materiāltehnisko aprīkojumu un telpas un kļuva par šīs prakses vietas notariālo grāmatu un lietu kopuma glabātāju.
- 54 Saskaņā ar Konstitutīvā likuma par notariātu 1. pantu notārs ir valsts amatpersona, kurai saskaņā ar tiesību aktiem ir tiesības apliecināt līgumus un citus ārpusstiesas aktus, savukārt prakses vieta, kurā viņš praktizē, Notariāta noteikumu 69. panta izpratnē ir “publiska iestāde”, kas definēta kā “visu cilvēkresursu un materiāltehniskā aprīkojuma kopums, kas izveidots [notariālo darbību publiskās funkcijas] mērķim”.

- 55 Šajā ziņā, pirmām kārtām, jākonstatē – apstākļi, ka notārs kļūst par notāra prakses vietas notāra amata vietas aizpildītāju tādēļ, ka viņu ir iecēlusi valsts, nevis pamatojoties uz līgumu, kas noslēgts ar iepriekšējo šīs prakses vietas notāra amata vietas aizpildītāju, pats par sevi nevar izslēgt īpašumtiesību nodošanas esamību Direktīvas 2001/23 izpratnē.
- 56 Proti, lai arī līgumiskas saiknes neesamība starp personu, kas nodod īpašumtiesības, un īpašumtiesību saņēmēju var būt pazīme, kas liecina, ka nekāda īpašumtiesību nodošana Direktīvas 2001/23 izpratnē nav notikusi, tomēr šajā ziņā tai nav izšķirošas nozīmes (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 16. februāris, *Strong Charon*, C-675/21, EU:C:2023:108, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 57 Šīs direktīvas piemērošanas jomā ietilpst visi iespējamie gadījumi, kad līgumiskajās attiecībās mainās par uzņēmuma darbību atbildīgā fiziskā vai juridiskā persona, kas uzņemas darba devēja saistības attiecībās ar uzņēmuma darbiniekiem. Tādējādi, lai minētā direktīva būtu piemērojama, nav obligāti jābūt tiešām līgumiskām attiecībām starp personu, kura nodod īpašumtiesības, un īpašumtiesību saņēmēju, jo nodošana var notikt ar kādas trešās personas starpniecību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 16. februāris, *Strong Charon*, C-675/21, EU:C:2023:108, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 58 Tāpēc apstākļi, ka īpašumtiesību pāreja izriet no valsts varas vienpusējiem lēmumiem, nevis no saskanīgas gribas, neizslēdz Direktīvas 2001/23 piemērojamību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 16. februāris, *Strong Charon*, C-675/21, EU:C:2023:108, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 59 Otrām kārtām, apstākļi, ka notariālo darbību publisko funkciju ir tiesīgs pildīt tikai notārs, neietekmē šīs direktīvas piemērojamību.
- 60 Proti, īpašumtiesību pārejai Direktīvas 2001/23 izpratnē ir jāattiecas uz stabili izveidotu ekonomisku vienību, kuras darbība neaprobežojas ar viena konkrēta darba izpildi. Šādu vienību veido ikviena organizēta personu un resursu grupa, kas ļauj veikt saimniecisku darbību, kurai ir savs mērķis un kas ir pietiekami strukturēta un patstāvīga (spriedums, 2014. gada 6. marts, *Amatori* u.c., C-458/12, EU:C:2014:124, 31. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 61 Savukārt, kā norādīts šā sprieduma 54. punktā, saskaņā ar Notariāta noteikumu 69. pantu notāra prakses vieta ir “publiska iestāde”, kas definēta kā visu cilvēkresursu un materiāltehniskā aprīkojuma kopums, kas “izveidots” notariālo darbību publiskās funkcijas mērķim. Turklāt Komisija tiesas sēdē norādīja uz apstākli – kuru pārējās ieinteresētās personas neapstrīd, taču kurš vēl jāpārbauda iesniedzējtiesai –, ka no 2017. gada 24. jūlija *II Convenio Colectivo estatal de Notarios y Personal Empleado* (Otrais notāru un viņu algoto darbinieku valsts mēroga koplīgums) (2017. gada 6. oktobra *BOE* Nr. 241, 97369. lpp.) 14. panta izriet, ka, pat tad, ja notāra prakses vieta darbojas notāra uzraudzībā, tā ar savu darbinieku starpniecību veic tādus uzdevumus kā šīs prakses vietas darba organizēšana, dokumentu sagatavošana un saziņa ar klientiem, it īpaši attiecībā uz juridiskām konsultācijām, un šie aspekti to padara par autonomu organizāciju.
- 62 Šajā gadījumā – lai gan Spānijas notāra prakses vieta noteikti darbojas notāra uzraudzībā –, valstij ieceļot šīs prakses vietas jauno notāra amata vietas aizpildītāju, tiek nodota iepriekšējā amata vietas aizpildītāja attiecībā uz konkrēto ģeogrāfisko teritoriju veikto notariālo darbību publiskā funkcija. Šāda notāra prakses vietas amata vietas aizpildītāja personas maiņa ir uzskatāma par darba devēja maiņu, proti, apstākli, kura gadījumā ar Direktīvu 2001/23 – kā teikts tās 3. apsvērumā – ir paredzēts aizsargāt darbiniekus.

- 63 Trešām kārtām, notāra prakses vietas notāra amata vietas aizpildītāja maiņa ne vienmēr izraisa šīs prakses vietas identitātes maiņu.
- 64 Lai noteiktu, vai nosacījums par uzņēmuma identitātes saglabāšanu ir izpildīts, jāņem vērā visi attiecīgo darījumu raksturojošie faktiskie apstākļi, tostarp uzņēmuma vai uzņēmēj sabiedrības veids un tas, vai notiek vai arī nenotiek materiālo aktīvu – piemēram, ēku un kustamās mantas – nodošana, nemateriālo aktīvu vērtība nodošanas brīdī, kā arī tas, vai jaunais darba devējs pārņem vai arī nepārņem darbinieku vairākumu, un tas, vai tiek vai netiek pārņemti klienti, kā arī pirms un pēc īpašumtiesību pārejas veikto darbību līdzības pakāpe un šo darbību iespējamās pārtraukšanas ilgums. Tomēr šie apstākļi ir tikai atsevišķi veicamā kopvērtējuma aspekti un tāpēc nav izvērtējami savrupi (spriedums, 2023. gada 16. februāris, *Strong Charon*, C-675/21, EU:C:2023:108, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 65 No minētā izriet, ka nozīme, kāda piešķirama katram no dažādajiem “īpašumtiesību pārejas” esamības kritērijiem Direktīvas 2001/23 izpratnē, noteikti atšķiras atkarībā no veiktās darbības vai pat no ražošanas vai pārvaldības metodēm, kas izmantotas attiecīgajā ekonomiskajā vienībā, uzņēmēj sabiedrībā vai uzņēmēj sabiedrības daļā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 16. februāris, *Strong Charon*, C-675/21, EU:C:2023:108, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 66 Tiesa ir norādījusi, ka atsevišķās nozarēs ekonomiskā vienība spēj darboties bez nozīmīgiem materiālajiem vai nemateriālajiem aktīviem un tāpēc šādas vienības identitātes saglabāšana pēc darījuma ar to gluži likumsakarīgi nevar būt atkarīga no šādu aktīvu nodošanas (spriedums, 2023. gada 16. februāris, *Strong Charon*, C-675/21, EU:C:2023:108, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 67 Nozarē, kurā darbība galvenokārt ir balstīta uz darbaspēku, kā tas ir konkrēti gadījumā, kad darbībai nav nepieciešami īpaši materiālie aktīvi, ekonomiskās vienības identitāti pēc attiecīgā darījuma nevar saglabāt, ja iespējama īpašumtiesību saņēmējs nepārņem skaita un kompetences ziņā būtisku šīs vienības darbinieku daļu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 16. februāris, *Strong Charon*, C-675/21, EU:C:2023:108, 52. un 53. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 68 Tādējādi šajā analizē ir jābūt konstatētiem virknei faktisko apstākļu un valsts tiesai šis jautājums jāizvērtē *in concreto*, ņemot vērā Tiesas noteiktos kritērijus un Direktīvā 2001/23 izvirzītos mērķus – piemēram, šīs direktīvas 3. apsvērumā noteikto mērķi aizsargāt darbiniekus darba devēja maiņas gadījumā, lai nodrošinātu viņu tiesību saglabāšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 16. februāris, *Strong Charon*, C-675/21, EU:C:2023:108, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 69 Šajā ziņā no šā sprieduma 54. punkta izriet, ka saskaņā ar Spānijas tiesību aktiem notāra prakses vietas personāls un iekārtas ir “publiska iestāde”, kas definēta kā visu cilvēkresursu un materiāl tehnikā aprīkojuma kopums, kas izveidots notariālo darbību publiskās funkcijas mērķim.
- 70 Šādas notāra prakses vietas darbība galvenokārt ir balstīta uz šīs prakses vietas darbaspēku, un tāpēc tā spēj saglabāt savu identitāti pēc īpašumtiesību pārejas, ja tās jaunais notāra vietas aizpildītājs pārņem skaita un kompetences ziņā būtisku darbinieku daļu, kas ļauj tam turpināt notāra prakses vietas darbības.
- 71 Gadījumā, ja par kādas notāra prakses vietas notāra amata vietas aizpildītāju ieceltais notārs ir pārņēmis būtisku daļu sava priekšgājēja nodarbināto darbinieku un turpinājis viņiem uzticēt tādus uzdevumus, kādi minēti šā sprieduma 61. punktā, jānorāda, ka apstākļi, ka viņš ir kļuvis par

notāra prakses vietas – tostarp tādas, kas apkalpo noteiktu ģeogrāfisko apgabalu – notāra amata vietas aizpildītāju un pārņēmis šīs prakses vietas materiālos līdzekļus un telpas, kā arī kļuvis par notariālo grāmatu un lietu kopuma glabātāju, liecina par to, ka šī prakses vieta ir saglabājusi savu identitāti.

- 72 No visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka situācijā, kurā notārs – kas ir valsts amatpersona, taču ar savas notāra prakses vietas darbiniekiem ir privātās darba tiesiskajās attiecībās – šajā notāra prakses vietā nomaina tajā agrāk strādājušo notāru, pārņem viņa notariālo grāmatu un lietu kopumu, kā arī būtisku daļu personāla, kuru tas bija nodarbinājis, un tajās pašās telpās ar to pašu materiāltehnisko aprīkojumu turpina veikt to pašu darbību, šī direktīva ir piemērojama ar nosacījumu, ka tiek saglabāta šīs prakses vietas identitāte; un šis apstāklis iesniedzējtiesai jāpārbauda, ņemot vērā visus apstākļus, kuriem ir nozīme lietā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 73 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes Direktīvas 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka situācijā, kurā notārs – kas ir valsts amatpersona, taču ar savas notāra prakses vietas darbiniekiem ir privātās darba tiesiskajās attiecībās – šajā notāra prakses vietā nomaina tajā agrāk strādājušo notāru, pārņem viņa notariālo grāmatu un lietu kopumu, kā arī būtisku daļu personāla, kuru tas bija nodarbinājis, un tajās pašās telpās ar to pašu materiāltehnisko aprīkojumu turpina veikt to pašu darbību, šī direktīva ir piemērojama ar nosacījumu, ka tiek saglabāta šīs prakses vietas identitāte; un šis apstāklis iesniedzējtiesai jāpārbauda, ņemot vērā visus apstākļus, kuriem ir nozīme lietā.

[Paraksti]